

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínka Svazu průmyslu a dopravy České republiky k Návrhu zákona o některých povinnostech souvisejících s opravou výrobku a o změně zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů
Č. J.	109/2025
DATUM ZPRACOVÁNÍ	16. září 2025
KONTAKTNÍ OSOBA	Dagmar Endrlová
E-MAIL	dendrlova@spcr.cz

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKA

1. K Důvodové zprávě, zvláštní část, část I. § 5 až 9 (Povinnosti provést opravu) a příloze č. 1 návrhu zákona

Požadujeme doplnit odůvodnění v tom smyslu, aby byly odstraněny jakékoli pochybnosti, zda má výrobce obecně povinnost provést předmětnou opravu bezplatně či nikoli, případně za jakých podmínek je bezplatnost ze strany spotřebitele vymahatelná.

Máme za to, že by základním pravidlem měla být úplatnost prováděné opravy, a to za přiměřenou cenu.

Na základě bodu 16 preambule směrnice (EU) 2024/1799 se nabízí výklad, že základním pravidlem je, že opravy budou poskytovány za úplatu, a to za přiměřenou cenu. Opačný výklad by totiž nedával smysl a byl by v rozporu s motivací výrobců k vytváření udržitelných obchodních modelů. Bezplatné poskytování předmětných oprav by proto mělo být výhradně rozhodnutí samotného výrobce a nikoli spotřebitele či jiného subjektu.

Odůvodnění:

Upozorňujeme, že návrh zákona se dotýká veškerého zboží uváděného na trhy a výjimku v tomto případě tvoří pouze zboží, které podléhá již nyní evropské regulaci, zejména v oblasti ekodesignu. Výslovně jsou jednotlivé druhy zboží – výrobků uvedeny v příloze č. 1 návrhu zákona. V oblasti elektrospotřebičů si již značnou část legislativní cesty na úrovni Evropské unie prošla zejména bílá technika – velké domácí spotřebiče, a to právě v souvislosti s otázkou ekodesignu, jehož součástí jsou též požadavky na opravitelnost výrobků. Výrobci a dovozci těchto elektrospotřebičů jsou tak i nadále povinni primárně dodržovat příslušná Nařízení Komise (EU) a návrh zákona tuto skutečnost reflektuje v § 2 odst. 2.

Je však stále ještě řada zejména malých elektrospotřebičů, jejichž regulace v oblasti ecodesignu je na úrovni EU teprve v procesu přípravy. Je tedy nezbytné diskutovat nad interpretací základních pravidel stanovených Návrhem zákona.

Zejména se jedná o otázku úplatnosti či bezplatnosti prováděných oprav. V tomto případě bude klíčové nejen nastavení základních kritérií pro možnost provedení samotné opravy, ale též o jednoznačný výklad, zda příp. za jakých okolností je výrobce povinen provést opravu bezplatně.

V tomto případě důvodová zpráva nepřekračuje rámec bodu 16 preambule směrnice (EU) 2024/1799, který uvádí: „Vzhledem k tomu, že povinnost provést opravu uložená výrobcům podle této směrnice se vztahuje na vady, které nejsou způsobeny nesouladem zboží s kupní smlouvou, měli by mít výrobci možnost poskytnout opravu za cenu uhrazenou spotřebitelem nebo bezplatně. Účtování ceny by mělo podnítit výrobce k vytváření udržitelných obchodních modelů, včetně poskytování opravárenských služeb. Tato cena může zohledňovat například náklady práce, náklady na náhradní díly, náklady na provoz opravárenského zařízení a obvyklou marži. Cena by měla být přiměřená, což znamená, že by měla být stanovena tak, aby spotřebitele záměrně neodrazovala od využívání povinnosti výrobců provést opravu. Cena a podmínky opravy by měly být dohodnuty ve smlouvě mezi spotřebitelem a výrobcem a spotřebitel by měl mít i nadále možnost se svobodně rozhodnout, zda tato cena a podmínky jsou přijatelné. Potřeba takové smlouvy a konkurenční tlak ze strany ostatních opravářů by měly vést výrobce, kteří mají povinnost provést opravu, k udržení ceny ve výši přijatelné pro spotřebitele. Povinnost provést opravu lze rovněž splnit bezplatně, pokud se na vadu vztahuje obchodní záruka, například v souvislosti se zaručenou trvanlivostí zboží. Aby byli spotřebitelé motivováni nechat si zboží opravit mimo zákonnou záruku, měl by být výrobce schopen nabídnout po dobu trvání opravy zapůjčení srovnatelného zboží, které by mělo být vráceno, jakmile spotřebitel obdrží opravené zboží“.

V kontextu citovaného bodu preambule směrnice docházíme k závěru, že základním pravidlem je, že **opravy budou poskytovány za úplatu, a to za přiměřenou cenu**. Bezplatné poskytování předmětných oprav tak bude výhradně na zvážení samotného výrobce a nikoli spotřebitele či jiného subjektu.

Obáváme se, že pouhé zveřejnění Návrhu zákona, bez bližšího, a hlavně podrobnějšího výkladu stanovených pravidel, vyvolá u výrobců i spotřebitelů spíše chaos, než aby přispělo k větší cirkularitě zboží, jak je jedním z cílů citované směrnice.

Tato připomínka je zásadní.